

*Олександра
Бурбело*

*Свої пісні
дарую всім
на радість*

Олександра Бурбело

**Свої пісні
дарую всім на радість**

Вінниця

2017

УДК 821.161.2-1

ББК 84.4УКР6-5

Б 91

Бурбело О. С.

Б 91 Свої пісні дарую всім на радість. Збірник пісень

Вінниця: , 2017. – 44с.

ISBN

Збірка пісень Олександри Бурбело, члена Національної спілки письменників України, «Свої пісні дарую всім на радість» включає частину пісень, музику до яких написали відомі композитори і співаки Ігор Шуберт та Сергій Брайлян. Пісні неодноразово лунали на вечорах пам'яті та презентаціях творчості Олександри, інших урочистостях, по радіо та на телебаченні, виставлені в Інтернеті. Любов до рідного краю, до України, до всього прекрасного звучить у піснях автора.

Книга пісень, перш за все, адресована дітям, школярам, одноліткам поетеси, також може бути цікавою і для широкого кола шанувальників поетичного слова та життєдайної пісні.

До книги додається диск із записом виконаних пісень квітетом «Гармонія», дуєтом «Розмай», співаками Вінниччини та композиторами і співаками Ігорем Шубертом і Сергієм Брайляном, а також із записом уривків з віршів у виконанні автора, Олександри Бурбело.

ISBN

Передмова

Відомі композитори **Ігор Шуберт** та **Сергій Брайлян** поклали на музику низку поезій Олександри Бурбело. Пісні, яких уже близько 40 (сорока), неодноразово звучали на вечорах пам'яті та презентаціях творчості Олександри Бурбело у виконанні дуету «Розмай» (**Ігор Шуберт, Галина Кузьменко**), квартету «Гармонія» (**Ігор Шуберт, Галина Кузьменко, Наталія Качан, Жанна Карпенко**), квартету «Дзвін» Подільського народного університету культури смт Літин, народного вокального ансамблю «Подільський колорит» села Якушинці Вінницького району, жіночого вокального ансамблю «Вербиченька» Зарванецького будинку культури Вінницького району, учениці 5 класу Вінницької ЗОШ №30 **Анастасії Медецької**, студентки Вінницького національного технічного університету **Олени Полешко**, студентки Вінницького училища культури і мистецтв ім. М. Д. Леонтовича **Ольги Какасьян** та співаків **Ігоря Шуберта, Сергія Брайляна** і **Тетяни Скомаровської**.

Частина цих пісень включена до книги Олександри Бурбело «Свої пісні дарую всім на радість». До підготовки книги до друку долучилися студенти теоретичного відділу Вінницького училища культури і мистецтв ім. М. Д. Леонтовича під керівництвом завідуючої циклової комісії теорії музики, їх викладача **Журавкової Ірини Ігорівни**.

Надзвичайно велику допомогу в підготовці до видавництва збірника пісень надала **Будюк Тетяна Ігорівна**.

Книга «Свої пісні дарую всім на радість» та диски до неї вийшли в світ завдяки фінансовій підтримці:

Коробкіна Юрія Миколайовича – приватного підприємця;

Вайна Дмитра Васильовича – керівника ФГ Ромашка с. Степанівка Вінницького району;

Дана Олександра Юрійовича – генерального директора ТОВ «Украгровест»;

Романюка Василя Станіславовича – голови Якушинецької об'єднаної територіальної громади;

Рекути Наталії Миколаївни – власника мережі магазинів «Варшава» та членів колективу;

Чаленка Дмитра Андрійовича – голови правління ПАТ «Вінницький олійножировий комбінат»;

Андрєєва Андрія Андрійовича – депутата Вінницької міської ради;

Беспалька Валерія Дмитровича – керівника ПСП АФ Батьківщина смт Стрижавка Вінницького району;

Парфенюка Юрія Івановича – депутата Вінницької районної ради, директора Вінницького районного центру зайнятості;

Любліна Євгена Борисовича – директора ТОВ Фірми «Геос» та інших благодійників.

**Відгук
на збірку Олександри Бурбело
«Свої пісні дарую всім на радість»**

Збірка Олександри Бурбело «Свої пісні дарую всім на радість» наповнена особливою енергетикою слова. Поетичні рядки свідчать про тонке сприйняття світу, про небайдужість до всього, що оточує та хвилює людину. Підвищена вразливість поєднується з довірливістю та відкритістю душі. Порівняння та асоціації виражають високий інтелектуальний розвиток автора, віршовані рядки проникливі й точні.

У віршах Олександри Бурбело яскраво помітний широкий спектр душевних переживань. Краса довілля, вічні життєві цінності, патріотичні почуття, духовність у широкому розумінні – головні мотиви творчості поетеси. Дівчинка закохана у рідний край. Її душа наповнена любов'ю і ніжністю до рідної землі, гамою світлих та прекрасних почуттів, пов'язаних з коханням. Вірші відрізняються чистотою слова, глибиною переживання. Попри те, що поезія Олександри сповнена гарними метафорами, яскравими порівняннями й епітетами, водночас художні засоби її мови прості, повні чіткості і зрозумілості. Поезія збірки схожа на самого автора: яскрава, емоційно витончена, чутлива, з вірою в майбутнє. Приємно вражає досконала ритміка, музика мовлення, щирість, життєствердний настрій. Ця поезія надихає і нас жити, кохати, дихати, творити. Поезія – як роздум про життя і місце людини у ньому, як сповідь творчої, чутливої душі.

На мою думку, кожен вірш збірки «Свої пісні дарую всім на радість» гідний публікації. Не має жодного сумніву, що збірка знайде свого читача. Автор заслуговує бути поміченим у сучасній українській поезії.

**Начальник управління культури і мистецтв
Вінницької обласної державної адміністрації
Заслужений артист України,
співак, композитор**

Станіслав Городинський

Диск до книги Олександри Бурбело

«Свої пісні дарую всім на радість»

Музика Ігоря Шуберта

1. Стежинка (Н. Качан, Г. Кузьменко)
2. Небо України («Гармонія» – І. Шуберт, Г. Кузьменко, Н. Качан, Ж. Карпенко)
3. Я лиш струна на арфі України («Гармонія»)
4. Молитва за Україну («Гармонія»)
5. Серебряная роза («Гармонія»)
6. Перший сніг («Розмай» – І. Шуберт, Г. Кузьменко)
7. Зимова Україна («Гармонія»)
8. Мрії Новоріччя («Гармонія»)
9. Різдво («Гармонія»)
10. Гацинти цвітуть («Розмай»)
11. Колдовская сирень («Гармонія»)
12. Вишневе свято («Гармонія»)
13. Вінницький музичний водограй («Розмай»)
14. Хризантеми («Розмай»)
15. Україно-Матінко («Розмай»)
16. Хризантемы (співак і композитор І. Шуберт)

Музика Сергія Брайляна

17. Вдома, в Україні (О. Какасян)
18. Берізка в платті із парчі (А. Медецька)
19. Говерла (співак і композитор С. Брайлян)
20. Сказка осени (С. Брайлян, О. Полешко)
21. Березонька (С. Брайлян)
22. Вещий сурок (С. Брайлян)
23. Заветная тропинка (С. Брайлян)
24. Каравелла (С. Брайлян)
25. Маяк (С. Брайлян)
26. Неожиданное счастье (С. Брайлян)
27. Осенние мотивы (Т. Скомаровська)
28. Позднеосенний лес (С. Брайлян)
29. Радуга (С. Брайлян)
30. Снежный романс (Т. Скомаровська)
31. Украина (С. Брайлян)

Уривки з віршів – читає автор, Олександра Бурбело:

32. «Іван Сірко і Нікопольщина»,
33. «Скіфська пектораль» та
34. «Скіфські святині»

Композитор і співак Ігор Шуберт

**Квартет «Гармонія»
(Галина Кузьменко, Наталія Качан,
Ігор Шуберт і Жанна Карпенко)**

Стежинка

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Повільно,
задушевно *tr*

Voice

1. У кож-но - го із нас сво - я сте - жин - ка, що
із ди - тинс - тва вю - ність при - ве - ла. Як та - ліс - ман, там зо - ло - та ро -
син - ка на ко - ню - ши - ні бі - лій край се - ла. У спо - ри - шах спі - шить мо - я сте -
жин - ка і кли - че за со - бо - ю вда - ли - ну. Ро - маш - ка роз - цві - та - є, як сні -
жин - ка і о - бі - ця - є ра - дість о - сяй - ну!

1. У кожного із нас своя стежинка,
Що із дитинства в юність привела.
Як талісман, там золота росинка
На конюшині білій край села.

Приспів:
У споришах спішить моя стежинка
І кличе за собою в далину.
Ромашка розцвітає, як сніжинка,
І обіцяє радість осяйну!

2. Стежинкою біжу попід горою,
Обабіч гаю, боса по росі.
Доріжкою, що вигнулась бровою
Над оком ставу в весняній красі.

3. Видзвонюють литаврами дзвіночки,
Петрів батіг розправив пелюстки.
Цвіте моя вишивана сорочка,
І пахнуть м'яги дикої листки!

Приспів

4. Довкола розкіш рідної природи,
І кожен з нас - її мале дитя,
Краплиночка великого народу
В бурхливій хвилі вічного життя!

Приспів

Небо України

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберга

Піднесено *mf*

Voice

1. Я - ке чу - до - ве не - бо Ук - ра - ї - ни, бі - ля - ві
2. Не - мов во - лош - ка - ми за - цві - ло по - ле, ро - маш - ки

4
хма - ри, си - ній о - ке - ан! Ген, ні - би зам - ку дав - ньо - го ру - ї - ни, на схо - діж
8 від - кри - ва - ють пе - люст - ки. І стіль - ки щас - тя, стіль - ки світ - ла, во - лі, що вис - та -

12
зо - ло - тий пше - нич - ний лан. А я ле - чу на ки - ли - мі із хмар - ки, все
чить у - сім на всі ві - ки!

16
не - бо о - зи - ра - ю - чи що - раз. Ось со - неч - ко роз - су - ну - ло фі - ран - ки і

сип - ле ши - ре зо - ло - то для нас!

1. Яке чудове небо України -
Біляві хмари, синій океан!
Ген, ніби замку давнього руїни,
На сході ж золотий пшеничний лан.

Приспів:

А я лечу на килимі із хмарки,
Все небо озираючи шораз.
Ось сонечко розсунуло фіранки
І сипле щире золото до нас!

2. Немов волошками зацвіло поле,
Ромашки відкривають пелюстки.
І стільки щастя, стільки світла, волі,
Що вистачить усім на всі віки!

Приспів

3. Веселка семиколірно зринає,
На крапельках дрібних тремтить роса
На радість і добро моему краю!
Такі в нас, в Україні, небеса!

Приспів

Я лиш струна на арфі України

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Не поспішаючи *mp*

Voice

1. Я лиш стру - на на ар - фі Ук - ра - і - ни, зі спі - вом
2. Бу - ва - є до - щик кра - по - тить по стру - нах, і я спі -

4

ніж - ним ла - гід - на дзвін - ка. Вер - ба ар - фіст - ка по - е - те - си Лі - ни ме - не гіл -
ва - ю зни - ми ву - ні - сон. Вся Ук - ра - і - на у піс - нях і лу - нах, та - кий у -

8

Приспів *mf*

ліям ле - ге - сень - ко тор - ка. О - зва - ло - ся лу - но - ю За - кар - пат - тя і Чор - ний
же а - кус - ти - ки за - кон.

12

ліс у Він - ниць - кім кра - ю... Гур - том візь - мі - мось ук - ра - їн - ці - брат - тя, і

16

воз - ве - ли - чим зем - лю ми сво - ю.

1. Я лиш струна на арфі України,
Зі співом ніжним, лагідна, дзвінка.
Верба-арфістка поетеси Ліни
Мене гіллям легесенько торка.

Приспів:

Озвалися луною Закарпаття
І Чорний ліс у Вінницькім краю...
Гуртом візьміть, українці-браття,
І возвеличім землю ми свою!

2. Буває, дощик крапотить по струнах,
І я співаю з ними в унісон.
Вся Україна у піснях і лунах -
Такий уже акустики закон.

Приспів

3. Ось сонечко всміхається іскристо,
Де передзвін на польових вітрах.
А в небесах, як зоряне намисто,
Галактики сім'я - Чумацький Шлях.

Приспів

Молитва за Україну

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Повільно,
з почуттям *mp*

Voice

1. Люб - лю свій край, у ньо - му все для ме - не, са -
дів бу - ке - ти. Лі - су о - ке - ан, ше - по - че про шось дав - не і та - ем - не, аж
до - слу - ха - єть - ся о - ба - біч лан. У зо - ло - ті дос - тиг - ло і пше - ни - ці, що
не зер - нин - ка та і на жит - тя! Ряс - ні - ють ко - ло - соч - ки яс - но - ли - ці, як
о - хо - рон - ці шас - тя й май - бут - тя. А я сво - ю мо - лит - ву до - лу - ча - ю за
Ук - ра - ї - ну, що всві - тах од - на. Та - ка кві - ту - ча, пиш - на, на - че зра - ю, для
нас у - сіх да - ро - ва - на во - на!

2. На теренах святої України,
Величній державі між держав,
Твоєї і моєї Батьківщини.
Тож працею її ім'я прослав!
Щоб ми були у ній не просто діти,
А цвіт її і плем'я молоде.
Довкола неї стільки того світу -
Такої ж, як вона, нема ніде!

3. Гіркий полин, але душа світліє,
Коли його зустрінеш край доріг.
Гінкі тополі - наче наші мрії,
Верба розкішна - вічний оберіг.
Росте така висока і розлога!
Заходжу в тінь, як у священний храм.
Здається, вона молиться до Бога,
Щоб в Україні було добре нам!

Серебряная роза

Слова А.Бурбело

Музыка И.Шуберта

Неспеша

Voice

1. Люб - ви се - реб - ря - на - я ро - за цве - тет зи - мой сре - ди сне -
 2. // ва - я про - пас - ти, стрем - ни - ны, си - я - ют гор - ным хрус - та -

гов. и от - сту - па - ет жиз - ни про - за под ше - лест снеж - ных ле - пест - ков. —
 лем. Над ни - ми снеж - ны - е ла - ви - ны, но мы вдво - ем, но мы вдво - ем... —

— Под ше - лест снеж - ных ле - пест - ков. Скры// - ем. Ах э - ти бе - лы - е цве -

— но мы вдво - ем, но мы вдво //

ты, что ты при - нес зи - мой вбу - ке - те, не - ве - ро - ят - ной чис - то - ты прек -

рас - ней всех цве - тов на све - те.

1. Любви серебряная роза
 Цветёт зимой среди снегов,
 И отступает жизни проза
 Под шелест нежных лепестков. ! 2 р
 Скрывая пропасти, стремнины
 Сияют горным хрусталём.
 Над ними снежные лавины,
 Но мы вдвоём, но мы вдвоём! ! 2 р

Припев:
 Ах, эти белые цветы,
 Что ты принёс зимой в букете,
 Невероятной чистоты,
 Прекрасней всех цветов на свете!

2. На изумрудных лапах ели
 Узор волшебных белых роз.
 И не страшны для них капли,
 Пока мороз, пока мороз! ! 2 р

Великолепье снежной трассы
 Сияет, высотой маня.
 Пылают горные террасы.
 Сияньем белого огня! ! 2 р

Припев

3. Летим, а снег волной искрится,
 Как серебристый водоём,
 Как первая любви страница!
 Мы, словно лебеди, вдвоём! ! 2 р
 Фатой дорога в белых розах
 За дымкой дальнего села!
 За лесом, где витают грёзы,
 Зима цветами расцвела! ! 2 р

Припев

4. Цветов серебряную нежность
 Из сказки, знаю, принесёшь.
 Для нас двоих любви безбрежность,
 Чтоб сердца не коснулась ложь! ! 2 р

Перший сніг

(снігопад)

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Жваво *mp*

Voice

1. Ще во - ло - гі ці сні-жин-ки бі - лі, тож, ле - тять бу - ке - та - ми до
ніг. Я люб - лю зи-мо-ві за-ме - ті - лі і м'я - кий, не-на-че ва-та сніг. Сні-го-
пад, мов бі - ла хри-зан - те - ма, що за - гля - ну - ла в мо - є вік - но. Так, зи-
ма - то, справ-ді, віч - на те - ма, та но - ва що - ра - зу все - од - но!

1. Ще вологі ці сніжинки білі,

Тож, летять букетами до ніг.

Я люблю зимові заметілі

І м'який, неначе вата, сніг!

Приспів:

Снігопад - мов біла хризантема,

Що заглянула в моє вікно.

Так, зима - то, справді, вічна тема,

Та нова щоразу все одно!

2. Осідає сніговій на вітах

Білосніжжям неземних суцвіть,

І стоять дерева ніби в квітах,

У пір'нах, щоб кудись злетіть.

Приспів

3. Візерунків неосяжне диво -

Мов пухнаста казка наяву!

І довкола всі такі щасливі,

Прокладають стежечку нову!

Приспів

Зимова Україна

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Не поспішаючи
Замріяно *tr*

Voice

5 1. Пух - нас - та бі - ла пта - ха сні - го - ва при - ли - ну - ла взи - мо - ву Ук - ра -

9 ї - ну! - Ле - бід - ка - ми зле - ті - ли - ся сло - ва до піс - ні про о - нов - лен - ня кра -

13 ї - ни. О - цей ро - яль за - сні - же - них по - лів! Зи ма бі - ляв - ка роз - пус - тив - ши
//влад - ні ні мо - ро - зи, ні сні - ги над спі - лим, ніж - ним ке - тя - гом ка -

ко - си, на ньо - му гра - є! Об - шир за - бі - лів, Ле - жать сні - гів ску - йов - дже - ні по -
ли - ни! Все ши - ро - му вкра - їн - цю до сна - ги за для Віт - чиз - ни, ро - ду і ... ро //

17 1. ко - си. Не// ди ни! 2. Мі//

1. Пухнаста біла птаха снігова
Прилинула в зимову Україну!
Лебідками злетілися слова
До пісні про оновлення країни.

Приспів:
Оцей рояль засніжених полів!
Зима-білявка, розпустивши коси,
На ньому грає! Обшир забілів,
Лежать снігів скуйовджені покоси.
Не владні ні морози, ні сніги
Над спілим, ніжним кетягом калини!
Все щирому вкраїнцю до снаги
Задля Вітчизни, роду і родини!

2. Міста і села у новій красі -
Немов небесна птаха благодаті!
Хустинка на калиновій косі,
Вербові віти, світлі і крилаті!

Приспів

3. Закуталася в пух озимина,
Готує нам високі урожаї.
Зимова Українонька ясна
Вдивляється в далекі небокраї!

Приспів

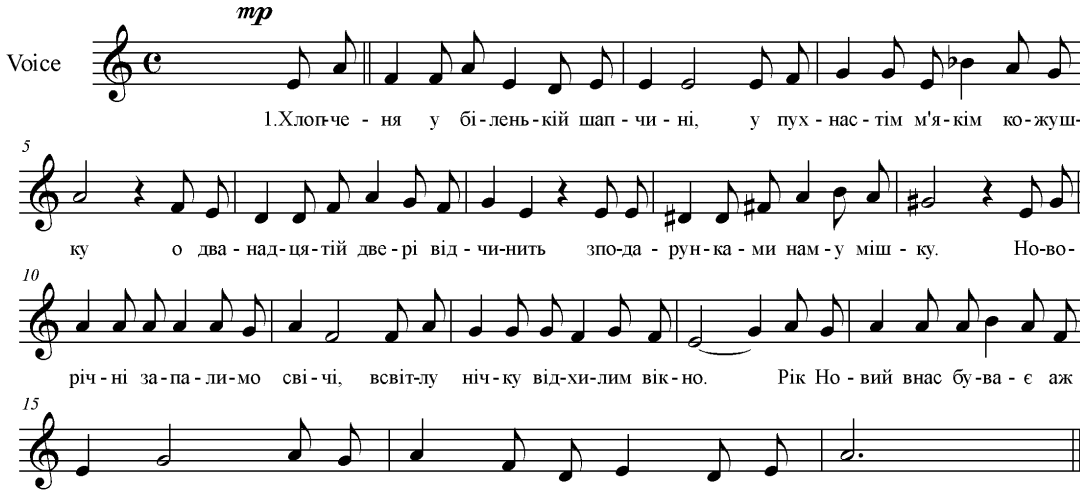
Мрії Новоріччя

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Помірно *tr*

Voice

1. Хлопче - ня у бі - лень - кій шап - чи - ні, у пух - нас - тім м'я - кім ко - жуш -
5 ку о два - над - ця - тій две - рі від - чи - нить зпо - да - рун - ка - ми нам - у міш - ку. Но - во -
10 річ - ні за - па - ли - мо сві - ці, всвіт - лу ніч - ку від - хи - лим вік - но. Рік Но - вий внас бу - ва - є аж
15 дві - ці! Дві - ці нам йо - го стрі - ти да - но!

1. Хлопчєня у біленькій шапчині,
У пухнастїм, м'якім кожушку
О дванадцятїй двері відчинить
3 подарунками нам у мішку.

Приспів:

Новорічні запалимо свічі,
В світлу нічку відхилим вікно.
Рік Новий в нас буває аж двічі!
Двічі нам його стріти дано!

2. Міста вулиць у сяйві святковім.
Що не крок, то дива і дива!
Місяць кинув на щастя підкову!
В небі зірка сяйнула нова.

Приспів

3. На добро, і на долю величну!
І новий, і старий Новий рік!
Щоб отак, як у ніч новорічну,
Коли час лине струменем рік

Приспів

4. Тридцять першої й першої дати!
Всі ми зробимо крок в майбуття...
Щоб новими, як рік цей, постати
У надії на краще життя!

Приспів

Різдво

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Піднесено, ввічливо

Voice

1. Вкло-ня - є-мо-ся низь-ко до зем - лі, ві -
та - є-мо на-род-жен-ня ди - ти - ни! Тур-бо-ти по-ли-ша-є-мо ма - лі ці -
є - ї світ-ло - ї свя-то - ї дни-ни. Різд-во всні-гах. На-род-жен-ня Хрис - та зем -
ля свят-ку - є всо-няч-ній ко - ро - ні. Ве - лич-на Бо-жа Ма-тін-ко свя - та із
Бо - жим Си - ном на не - бес - нім тро - ні!

1. Вклоняємося низько, до землі,
Вітаємо народження дитини!
Турботи полишаємо малі
Цієї світлої святої днини.

Приспів:
Різдво в снігах. Народження Христа
Земля святкує в сонячній короні.
Велична Божа Матінко свята
Із Божим Сином на небеснім троні!

2. Відкрилися блакитні небеса!
В молитві поринаємо в космічне.
А горизонту лагідна яса
Нам відкриває безконечне, вічне.

Приспів

3. Як вічна небокраїв далина,
Крилаті наші мрії про майбутнє.
І нерозгадана різдвяна таїна,
Різдво щорічне - свято незабутнє!

Приспів

Гіацинти цвітуть

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберга

Жваво
піднесено *mf*

Voice

1.Скре-са-ють бе - рез - не - ві не - бе - са, пли-
4 вуть хмар-ки, не-мов кри-жи-ни бі - лі. Ту - ма-нить-ся нам на о-чах сльо-за, а
8 всер-ці гі-а-цин-тів за-ме - ті - лі! Гі-а - цин-ти цві - туть! Гі - а - цин-ти цві - туть!
15 У кра - ю на-шім кві-точка ран - ня. У мо - є - му са - ду, у тво - є - му са -
23 ду різ - но - барв - ні са - лю - ти ко - хан - ню.

1.Скресають березневі небеса,
Пливають хмарки, немов крижини білі.
Туманиться нам на очах сльоза,
А в серці - гіацинтів заметілі!

Приспів:
Гіацинти цвітуть, гіацинти цвітуть!
У краю нашім квіточка рання!
У моему саду, у твоєму саду
Різнобарвні салюти коханню!

2.Рожеві, сині, жовті кольори -
Немов веселка перша над землею!
Цвітуть вони весняної пори
І ваблять рясноквітністю своєю.

Приспів

3.Неначе кипариси молоді,
В яких гілок немає - тільки квіти.
А час пливе у річковій воді,
Уже тепер спішить назустріч літу.

Приспів

Колдовская сирень

Слова А.Бурбело

Музыка И.Шуберта

Оживленно

mf

Voice

1. Си - ре - не - вы - е су - мер - ки вес - ны. Кус -

4 ты си - ре - ни слов - но та - ют вдым - ке. Лю - бовь приш - лак - нам, как при - хо - дят сны, и

8 о - се - ни ла нас сво - ей у - лыб - кой. Кол - дов - ска - я си - рень, кол - дов - ска - я си -

14 рень к нам приш - ла по за - вет - ной троп - ке. Где кус - тов тво - их сень, а - ро -

23 мат - на - я тень, пер - вый цвет по - це - лу - я роб - кий.

1. Сиреневые сумерки весны.
Кусты сирени словно тают в дымке.
Любовь пришла к нам, как приходят сны,
И осенила нас своей улыбкой!

Припев:
Колдовская сирень,
Колдовская сирень
К нам пришла по заветной тропке.
Где кустов твоих сень,
Ароматная тень,
Первый цвет поцелуя робкий.

2. Лилового цветенья аромат
Нам кружит голову, как наважденье.
Волна любви влечёт в душистый сад,
В сирени нежнопенное кипенье!

Припев

3. То белая, как облака крыло,
То голубая, как волна прибоя!
Лиловыми зарницами цвело
И сердце - не одно, а сразу двое!

Припев

4. Душистые кудрявые цветы,
Кустов сирени нежные букеты!
В них счастье и заветные мечты,
Любви весенней милые секреты.

Припев

Вишневе свято

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Енергійно

mp

Voice

1. Все гро-ма - дянст-во Ук - ра - ї - ни не-мов у пиш-но-му са - ду!
 // ки та - кі кри - ла - ті під не - ви - дим-ко - ю пла - щем

8

У сер - ці кож-но - ї ло - ди - ни виш - не-ву кві-точ-ку знай - ду! Виш-
 Па-лац виш - не-вий вкож-ній ха - ті край гро-мо - ви - ці із до - щем. Край

16

не - ву кві-точ - ку знай - ду! То-му дум// щем Виш-не-ве свя-то вУк-ра - ї -
 гро-мо-ви - ці із до//

24

ні Кві-ту-ють ніж-ні де-рев - ця на тлі не - бес яс-но-ї си - ні

33

квіт-кам ця про-сінь до ли - ця Виш-не-ве свя-то вУк-ра - ї - ні! Зем-ля свя-

41

ти-ли-ще кра-си. Слова і піс-ні со-ло - в'ї - ні, лю-дей і пта-ства го-ло - си!

50

Приспів:

Вишневе свято в Україні!
 Квітують ніжні деревця
 На тлі небес ясної сині!
 Квіткам ця просинь до лица.
 Вишневе свято в Україні!
 Земля - святилище краси.
 Слова і пісня солов'їні,
 Людей і птаства голоси!

2. А поки що весняні грози
 Минають наш святковий рай.
 Неначе гілочка мімози,
 Відкритий сонечку розмай. ! 2 р
 У ніжних пахошах цвітіння
 Пливуть замріяні вітри.
 У мерехтінні світлотіней
 Краса святкової пори. ! 2 р

3. Немов метелики тремтливі,
 Віночки цвіту серед крон.
 І погляди людей щасливі,
 І ось звучить акордеон! ! 2 р
 І українська рідна мова,
 Як солов'я натхненний спів,
 Бринить у пісні знову й знову
 Вишневим цвітом щирих слів! ! 2 р

Приспів

Приспів

Вінницький музичний водограй

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Andante

mp

Voice

1. Во-до - гра - ю блис-кот-ли - ві стру-ни, де стру-му - є Буг між бе - ре -
2. Лі-со - ве ме - ре - жи-во каз - ко - ве о - гор - та - є Він - ни - що мо -

5

гів. Рід - не міс - то, дrev-не йра-зом ю - не, Він - ни - ця ца - рів - на світ-лих
ю. Мов на щас - тя знай-де - на під - ко - ва, на - ше міс - то врид-но - му кра -

9 *mf* **Приспів Піднесено**

снів! Він - ни - ця, Він - ни - ця! Бі - лих лі - лей ніжний цвіт.
ю!

14

Він - ни - ця, Він - ни - ця! Мрі - ї яс-ний ди - во - світ!

1. Водограю блискотливі струни,
Де струмує Буг між берегів.
Рідне місто, давнє й разом юне,
Вінниця - царівна світлих снів!

Приспів
Вінниця, Вінниця!
Білих лілей ніжний цвіт.
Вінниця, Вінниця!
Мрії ясний дивосвіт!

2. Лісове мереживо казкове
Огортає Вінницю мою.
Мов на щастя знайдена підкова,
Наше місто в рідному краю!

Приспів.

3. І соборів срібні передзвони,
Голубині зграї в небесах!
Доброти неписані закони,
Усмішки привітні на вустах.

Приспів.

4. Водограй веселкою нуртує,
Лине музика з-над хвиль ріки.
Всі краплинки серденьком зберу я,
Вінниці сплету пісень вінки.

Приспів.

Хризантеми

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Рухливо

Voice *mf*

1. На па-ву - тин - ці ба - би - но - го лі - та ле - тять у
2. Злі - та пе - люст - ка вкуч - лик криш - та - ле - вий із світ - лих

4
ти - шу о - се - ні піс - ні, де хри - зан - те - ми за - пи - ша - лись цві - том, не -
8 ті - ней по - бли - зу бе - риз. Як зо - ло - тис - ті аф - ри - кан - ські ле - ви, по -

Приспів *f*

12 мов о - сін - ні зо - рі вна - пів - сні. А пан - на о - сінь за - круж - ля - ла втан - ці, зтим віт - ром,
над рі - ко - ю ся - є вер - бо - ліз.

що із пів - но - чі не - се вог - нів хо - лод - них зо - ло - той баг - рян - ці. Та хри - зан -

16 те - - - ми цвіт по - над у - се!

1. На павутинці бабиного літа
Летять у тишу осені пісні,
Де хризантеми запишались цвітом,
Немов осінні зорі в напівсні.

Приспів:

А панна Осінь закружляла в танці
З тим Вітром, що із півночі несе
Вогнів холодних золото й багрянці.
Та хризантеми цвіт понад усе!

2. Зліта пелюстка в кучлик кришталевий
Із світлих тіней поблизу беріз.
Як золотисті африканські леви,
Понад рікою сяє верболіз.

Приспів

3. Даруєш ти в букеті хризантеми -
Які в них лебедині пелюстки!
Доведені кохання теорема
Вивчаємо ми знову залюбки!

Приспів

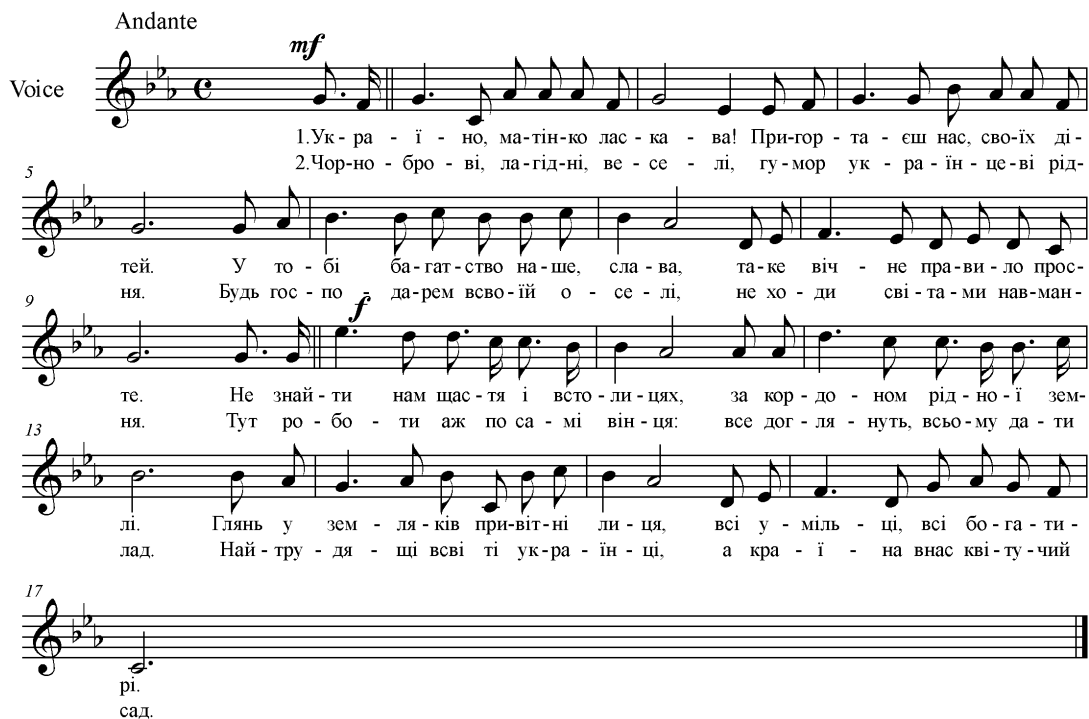
Україно-матінко

Слова О.Бурбело

Музика І.Шуберта

Andante *mf*

Voice

1. Ук - ра - і - но, ма-тін-ко лас - ка - ва! При-гор - та - єш нас, сво-їх ді-
2. Чор-но - бро - ві, ла-гід-ні, ве - се - лі, гу-мор ук - ра - їн - це-ві рід-
тей. У то - бі ба-гат-ство на-ше, сла - ва, та-ке віч - не пра-ви - ло прос-
ня. Будь гос - по - да-рем всво-їй о - се - лі, не хо - ди сві-та-ми нав-ман-
те. Не знай - ти нам шас - тя і всто - ли - цях, за кор - до - ном рід - но - ї зем-
ня. Тут ро - бо - ти аж по са - мі він - ця: все дог - ля - нуть, всьо-му да - ти
лі. Глянь у зем - ля - ків при-віт-ні ли - ця, всі у - міль - ці, всі бо - га - ти -
лад. Най - тру - дя - щі всі ті ук-ра - їн - ці, а кра - ї - на внас кві-ту-чий
рі.
сад.

1. Україно! Матінко ласкава!
Пригорташ нас, своїх дітей.
У тобі багатство наше, слава -
Таке вічне правило просте!
Не знайти нам щастя і в столицях
За кордоном рідної землі.
Глянь, у земляків привітні лица,
Всі умільці, всі багатирі!

2. Чорноброві, лагідні, веселі -
Гумор українцеві рідня.
Будь господарем в своїй оселі,
Не ходи світами навмання -
Тут роботи аж по самі вінця:
Все доглянуть, всьому дати лад.
Найтрудящі в світі українці!
А країна в нас - квітучий сад!

3. Українці піснею багаті!
І тому усе нам до снаги,
Що серця у всіх такі крилаті
І благословляють нас боги!
Буть громадянином України -
Оце справжнє щастя на віку! Двічі
Все твоє - ці верби, цвіт калини.
Де красу побачити таку?

Хризантемы

Слова А.Бурбело

Музыка И.Шуберта

Игриво

Voice *mf*

Люб - ви се - реб - ря - ны - е се - ти рас - ки - нул ме - сяц
9 //хри - зан - те - мы вяр - ком све - те нас за - ма - ни - ли//
мо - ло - дой. А// всад сто - бой. Припев Хри - зан - те - мы, хри - зан - те - мы нет прек -
19 рас - не - е цве - тов! Слов - но о - се - ни по - э - мы сраз - но - цвет - ных
28 ле - - - - - пест - - - - - ков.

1. Любви серебряные сети
Раскинул месяц молодой,
А хризантемы в ярком цвете
Нас заманили в сад с тобой.

Припев:
Хризантемы, хризантемы -
Нет прекраснее цветов!
Словно осени поэмы
С разноцветных лепестков.

2. И листопадные одежды -
Кудрявой яблони листы -
Здесь осыпали, как надежды,
Красавиц-хризантем кусты.

Припев

3. Дрожало озеро заката,
Темнела неба высота.
В любовный омут без возврата
Нас увлекала красота.

Припев

4. Но мы тогда не замечали
Любви серебряных тенет,
Цыганки-осени печали -
Был главным хризантем букет!

Припев

5. Так первые любви страницы
Мы прочитали на цветке.
И юный месяц светлолицый
Горел на каждом лепестке!

Припев

Композитор і співак Сергій Брайлян

Співає Тетяна Скомаровська, акомпанує Сергій Брайлян

Вдома в Україні

Слова О.Бурбело

Музика С.Брайляна

3 натхненням

Voice

Я у се-бе вдо-ма вУк-ра - ї - ні. На-вес-ні я мрі-я-ми цві - ту,
за-див-ля-ю - ся у не-бо си - не, на ко - ро - ну сон-ця зо - ло - ту.
ВУк-ра - ї - ні мрі - я-ми цві - ту, бой зем-ля мо-я цві-те кри - ла - то!
Від-кри-ва - ю іс - ти-ну прос - ту: за-тиш-но у - до-ма всво-ій ха-ті.
Від-кри-ва - ю іс - ти-ну прос - ту: за-тиш-но у - до-ма всво-ій ха-ті.

1. Я у себе вдома, в Україні.
Навесні я мріями цвіту,
Задивляюся у небо синє,
На корону сонця золоту.
В Україні мріями цвіту,
Бо й земля моя цвіте крилато!
Відкриваю істину просту: !
Затишно удома, в своїй хаті. ! 2р.

2. Задивляюся у небо синє,
Де хмаринки, як думок політ,
А у серці - мова солов'їна,
Що звучить піснями на весь світ!
Вже корону сонця золоту
Одягла щаслива Україна!
Аж під квітку сонця золоту !
Мріями у майбуття полину. ! 2р.

3. Я у себе вдома, в Україні.
Навесні я мріями цвіту,
Задивляюся у небо синє,
На корону сонця золоту.
Я у себе вдома, в Україні!
І довкола рідні все краї -
Веселкові, польові, гаїні, !
Де живуть всі земляки мої. ! 2р.

Берізка в платті із парчі

Слова О.Бурбело

Музика С.Брайляна

Andante

Voice

Бе-різ-ка в плат-ті із пар - чі,   що вит-ка-ли не-бес-ні фе-ї

5
Для не-ї, лю-бо-ї, вно-чі,   не-на-че сні-го-ва лі-ле-я -

9
- Ок-ра-са на-шо-го дво-ра,   струн-ка ви-со-ка тон-ко-стан-на!

13
Під не-ю на-ша діт-во-ра   на гір-ку ви-тя-га-ла са-ни.

17
3. Спи-ля-ли де-ре-во гін-ке,   що п'я-тий по-верх вже ми-на-ло.

21
Стріп-ну-ло-ся гіл-ля тон-ке,   і так бе-рі-знь-ки не ста-ло.

25
Стріп-ну-ло-ся гіл-ля тон-ке,   і так бе-рі-знь-ки не ста-ло.

1. Берізка в платті із парчі,
Що виткали небесні феї
Для неї, любої, вночі,
Неначе снігова лілея -
Окраса нашого двора,
Струнка, висока, тонкостанна!
Під нею наша дівтора
На гірку витягала сани.

2. Всім любя, бо ж яка краса!
На гілочки її тоненькі
Ще й інші сиплють небеса,
Плетуть мережива легенькі.
ПРОГРАШ

3. Спиляли дерево гінке,
Що п'ятий поверх вже минало.
Стріпнулося гілля тонке, !
І так берізоньки не стало. ! 2р.

Говерла

Слова О.Бурбело

Музика С.Брайляна

Moderato *mf*

Voice

4 Го - вер - ла між ту - ма - нів, як сві - ча, па -
ла - є у о - сін - ньо - му при - віль - лі. На - гаду - є ко - заць - ко - го ме - ча, при -
8 хи - ле - но - го у ру - м'я - нім зіл - лі. Знак па - м'я - ті, май - бут - ньо - му за -
11 рок, щоб бе - рег - ли сла - вет - ну Ук - ра - ї - ну У
tr
14 все - сві - ті, по - се - ред сонць, зі - рок і не за - бу - ли дав - ню ту ру - ї - ну.

Говерла між туманів, як свіча,
Палає у осінньому привілі.
Нагадує козацького меча,
Прихиленого у рум'янім зіллі.

Знак пам'яті, майбутньому зарок, !
Щоб берегли славетну Україну ! 2 р
У всесвіті, посеред сонць, зірок !
І не забули давню ту руїну, !

Яка і досі болем гототить
У наших думках, як зринають мрії.
Історії святої кожна мить
Діймає горем, але й серце гріє

Своєю величчю і доброти !
Крилом, вражає видовим двобою ! 2 р
Із лютим злом, здолать, перерости !
Яке, мій друже, нам же із тобою! !

Осіннього туману острови.
Високогір'я світлі закарпатські
Під небом, наче сійво короги!
А ці хмаринки, як коші козацькі,

Говерла височіє, як душа !
Великого і мудрого народу! ! 2 р
Запишемось до древнього коша, !
Відстоїмо країни честь й свободу! !

Сказка осени

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Voice

Moderato *mp*

Со-чи - ня - ет о - сень сво-ю сказ-ку, пи-шет тон - кий луч-ик по ре -

5 ке, а о - на у - но-сит е-го лас-ку и скры - ва - ет где-то вда - ле - ке. //а о//

mf

1.

10 *p*

2.

ке.

Сочиняет осень свою сказку,
Пишет тонкий лучик по реке,
А она уносит его ласку ! 2 p
И скрывает где-то вдалеке. !

В шуме липы слышу откровенье,
От её кудрей вокруг светло.
Сказка осени как наважденье! ! 2 p
Мне ее услышать повезло. !

И в душе моей звучат аккорды
Всплеска волн и шёпота листвы.
На ветвях огни аэропорта, ! 2 p
У реки аэродром травы. !

Оттого нам дороги тропинки
Лета под осеннею листвой.
Из-под листьев расправляют спинки ! 2 p
Ивы в сказке, что была со мной. !

Сочиняет осень свою сказку,
Пишет тонкий лучик по реке,
А она уносит его ласку ! 2 p
И скрывает где-то вдалеке. !

Берёзонька

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Dolce

mp

Voice

6 Бе - рё - зонь-ка, кра - са-ви-ца сес - три-ца, сто-

11 ит под снеж - ной бу - рей во дво-ре. За вет - ка-ми при-

16 пря-та-ла си - ни - цу, *mf* ведь хо - лод-но пер - на - той вде-каб-ре! —

22 — На тон - ких вет - ках бе-лы-е пу - шин-ки *mp* спле-

27 та - ют-ся вне - здеш-ни - е цве - ты. Как Бе - лос-неж - ка!

p

Гно-ми-ки - сне - жин-ки при - льну - ли вью - гой ввих-ре су - ё - ты.

Берёзонька, красавица сестрица,
Стоит под снежной бурей во дворе.
За ветками припрятала синицу,
Ведь холодно пернатой в декабре!

На тонких ветках белые пушинки
Сплетаются в нездешние цветы.
Как Белоснежка! Гномики-снежинки
Прильнули вьюгой в вихре суеты.

Выглядываю к ней я из окошка -
К шестому дорастает этажу!
Ну, подрасти, берёзонька, немножко,
И я тебя в уют свой приглашу!

Но оказались все мечты напрасны.
С бензопилой явились неспроста
И подошли к берёзоньке несчастной,
И сгнула такая красота!

Все плакали, и обнимали ветки,
Просили наше деревце отдать.
Детей утешали, как могли, соседки:
- Засохнет ведь такая благодать!

Прошла зима, забрав снега и вьюги. !
И лишь пенёчек посреди двора ! 2 р
Напомнит о берёзоньке-подруге, !
И горько вновь заплачет детвора! !

Вещий сурок

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Risoluto mf

Voice

Жить как су - рок сво - ей у - ют - ной нор - ке,
 лю - бить по - лей за - дум - чи - ву - ю сень, и то - поль, что рас - тет вла - ли, на
 гор - ке, е - го прох - ла - ды то - нень - ку - ю тень. У -
 слы - шать сказ - ку вол - шеб - ства за - ка - та, по - ве - рить что прис - нит - ся ве - щий
 сон, не по - же - лать се - бе и - но - го зла - та - лишь хлеб - ных зе - рен! Как ге - рой Я -
 сон. Не по - же - лать се - бе и - но - го зла - та лишь
tr
 хлеб - ных зе - рен! Как ге - рой Я - сон.

Жить, как сурок в своей уютной норке,
 Любить полей задумчивую сень,
 И тополь, что растёт вдали, на горке,
 Его прохлады тоненькую тень.
 Услышать сказку волшебства заката,
 Поверить, что приснится вещий сон,
 Не пожелать себе иного злата -
 Лишь хлебных зёрен! Как герой Яссон,
 Отправиться в далёкие походы
 За счастьем, чтобы край наш берегло.
 И бури в море, грозы, и невзгоды
 Минуя, победить, как витязь, зло!

Встречать зарю нашей бессонной ночи,
 И чтоб напоминал тебе мой взгляд,
 Сурок тебе всегда удачу прочил.
 Хотя путь тернист, но не бежать назад!
 Откроется тебе такое знание,
 Которого не ведал до сих пор.
 И лег прошедших горькие страдания
 Ты вспомнишь будущему не в укор.
 Ведь есть такая у сурка примета:
 Встречай улыбкой каждую зарю,
 И ты увидишь, что приходит лето
 После весны, как солнце поутру!

! 2 p
 ! 2 p
 !
 ! 4 p

Заветная тропинка

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Animato *mf*

Voice

5

Есть меж-ду о-сень-ю и ле-том тро-пин-ка, слов-но ру-че-ёк,
не жар-ким сол-ныш-ком сог-ре-та. Над ней меч-то-ю мо-ты-лёк.

Есть между осенью и летом
Тропинка, словно ручеёк,
Нежарким солнышком согрета.
Над ней мечтою мотылёк.

Я захожу туда, под ивы, !
Где спорыши и лобода, ! 2 p
Где так уютно и красиво, !
Как не бывало никогда. !

Здесь пограничные улады:
Из улья - мёд, из ветки - плод.
Тебе все бесконечно рады,
И гроздь калины у ворот.

Туда войдёшь, а дальше осень, !
Нам остаётся ждать зимы. ! 2 p
И только зелень колких сосен, !
У лета взятая взаймы, !

Нам станет до весны отрадой.
И будем вспоминать тогда,
Как шли тропинкой где-то рядом,
Что в нашем сердце навсегда.

Я захожу туда, под ивы, !
Где спорыши и лобода, ! 2 p
Где так уютно и красиво, !
Как не бывало никогда. !

Путешествий каравелла

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Brillante *mf*

Voice

Пу - те - шест-вий даль-них ка - ра - вел-ла | уп - лы - ва - ет вмо-ре по ут -

4 ру. Над грот-мач-той взвил-ся па-рус бе-лый, как вол-на, взды-ма-ясь на вет-

8 | 2. | как вол - на взды - ма - ясь на вет - ру.

Путешествий дальних каравелла
Уплывает в море поутру.
Над грот-мачтой взвился парус белый, !
Как волна, вздымаясь на ветру. ! 2 p

Скрылись в дымке все земные вesi -
Только ветер, солнце и вода.
А пассаты пели свои песни, !
И змеилась синих волн гряда. ! 2 p

Улыбались ветрам кашалоты,
Извергая радости фонтан.
Нас встречали южные широты !
И сине-зелёный океан. ! 2 p

- Обойди коралловые рифы, -
Подмигнул маяк из темноты.
Заскользили волн высоких рифмы !
С небывалым пульсом частоты. ! 2 p

Штиль, потом муссоны и тайфуны -
Ближе к ним никак не подойти -
Миновала, разбивая луны, !
Каравелла на своём пути. ! 2 p

Путешествий дальних каравелла,
Одолев девятый вал в пути,
От воды солёной поседела, !
Продолжая по морям идти. ! 2 p

Маяк

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Con forza
mf

Voice

Вда-ли ма-як ти-хо-неч-ко ми-га-ет. Спа-

6 са-я, не-сом-нен-но ко-раб-ли. Так, давних пор е-му у-же до

ста лет - - - сто-ит о-дин на кра-еш-ке зем-ли.

Вдали маяк тихонечко мигает,
Спасая, несомненно, корабли.
Так с давних пор - ему уже до ста лет -
Стоит один на краешке земли.

Высок и строен, белый, первозданный,
Без устал мигает, вновь и вновь,
Как будто в море кто-то долгожданный
Поймёт его мгновенную любовь.

Свой тайный жар своей любви и света
Он доверяет морю и волне.
Горит всю ночь, до самого рассвета,
А утром замирает в тихом сне.

Но и тогда он привлекает тайной
Непостижимой верности своей.
Всегда бывает весть его желанной
Для кораблей среди морских зыбей.

Несёт маяк любовь огромной силы,
Что лишь мгновения она жива.
Волна шепнула беспокойно: "Милый!"
И ищет, ищет новые слова.

Так горд и прям, ведь на своем же месте,
Где должен морю службу он нести.
Недостижим для бурь, чудовищ, бестий,
Всегда укажет верные пути.

Вдали маяк тихонечко мигает,
Спасая, несомненно, корабли.
Так с давних пор - ему уже до ста лет -
Стоит один на краешке земли.

Высок и строен, белый, первозданный,
Без устал мигает, вновь и вновь,
Как будто в море кто-то долгожданный ! 2 p
Поймёт его мгновенную любовь. !

Неожиданное счастье

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Moderato *mp*

Voice

Зи-ма за-хлоп-ну-ла ка-лит-ку, и боль-ше нет пу-ти на-
4 зад, где свет лу-ны тре-вож-но зыб-кий, се-реб-ря-но-хрус-таль-ный
8 сад. Где бе-лым об-ла-ком ме-те-ли кру-жи-лись втан-це до ут-
12 ра и вет-ры се-вер-ны-е пе-ли, и вет-ры се-вер-ны-е
16 пе-ли, но ведь прош-ла зи-мы по-ра!

Зима захлопнула калитку,
И больше нет пути назад,
Где свет луны тревожно-зыбкий,
Серебряно-хрустальный сад.

Где белым облаком метели
Кружились в танце до утра
И ветры северные пели,
Но ведь прошла зимы пора!

А сердце всё никак не верит,
Что жизнь изменится теперь.
Весна казалась мышкой серой,
И вот открыла в сад свой дверь.

Тут мы забыли в одночасье
Снежинок белую волну
И поняли, что это счастье
Мы поняли, что это счастье
Однажды повстречать весну!

! 2 p

Зима захлопнула калитку,
И больше нет пути назад,
Где свет луны тревожно-зыбкий,
Серебряно-хрустальный сад.

И мы забыли в одночасье
Снежинок белую волну
И поняли, что это счастье
Мы поняли, что это счастье
Однажды повстречать весну!

Осенние мотивы

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Con dolcezza

mp

Voice

Дож- дя се-реб-ря-ны - е бу-сы, и пест-рый о-се-ни

mf 1.

на-ряд, по-ля - ти-хи и неж-но ру-сы, и лис-то-пад-но шу-мен

2.

mp

сад. и лис - то-пад-но шу - - мен сад.

Дождя серебряные бусы,
И пёстрый осени наряд,
Поля тихи и нежно русы,
И листопадно шумен сад.

А ветры, словно волны моря,
Гермеса вечная семья,
Спешат, о чём-то хором споря, ! 2 р
Куда-то за собой маня. !

Бледнея, улетают листья
За ними в призрачную даль.
Как будто невесомой кистью
Смахнули жёлтую печаль.

Дождя серебряные бусы,
И пёстрый осени наряд, ! 2 р
Поля тихи и нежно русы, !
И листопадно шумен сад. !

Тайны осеннего леса

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Voice *Affettuose mp*

Позд-не - о - сен-ний лес так до-рог мне ду-ша зем-ли, что вдруг
 4 от - кры-лась взо - ру! Сто - ит о - дин впро - зра - чной ти - ши - не,
 7 рас-ки-нув ве-ток див - ны-е у - зо-ры. *mf* И не нуж-ны ни крас - ки ни цве-ты,
 11 пе-ре-го-ре-ли листь - ев ук-ра-шень-я. Ос-та-лись толь-ко веч - ны-е меч-ты,
 15 *tr* ма - ня - щи - е не - у - ло - ви - мой те - нью.

Позднеосенний лес так дорог мне -
 Душа земли, что вдруг открылась взору!
 Стоит один в прозрачной тишине,
 Раскинув веток дивные узоры.

И не нужны ни краски, ни цветы,
 Перегорели листьев украшенья.
 Остались только вечные мечты,
 Манящие неуловимой тенью.

Не важно что: и солнце, и луна
 Скрываются за пологом небесным.
 И дремлет лес незримой сказкой сна,
 Неуловимой слухом нежной песней.

А духи леса в замке под сосной,
 Что разгорелась ярким изумрудом
 И кажется теперь морской волной,
 Оберегают клады - листьев груды.

Осенний лес. В нём жизни океан,
 И столько тайн в его безбрежной пуще!
 Тропинок неосознанный обман
 Исчез, а лес всё выше и всё гуще!

Останешься с собой наедине,
 И снова ты в лесу находишь тропку.
 И тайны леса открывает мне
 Последний листик, что ложится робко

Мне на ладонь. Какой медовый цвет!
 Как мотылёк осенней непогоды.
 В нём тайны мира, миллиарды лет
 И творчество единственного года.

Осенний лес! Прильну к тебе мечтой,
 Коснусь стволов, таящих столько силы!
 Дороги меч уже передо мной. ! 2 p
 До встречи, лес, таинственный и милый! !

Радуга

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Con spirito *mp*

Voice

Музыкальная партитура для голоса. Начиная с такта 4, музыка записана на одной системе. Динамика *mf*. Начиная с такта 8, музыка записана на одной системе. Динамика *mp*. В конце партитуры есть двойная линия с точками.

Ра - ду-га семь лас - ко - вых ог - ней, что бе - гут, бе - гут по по - лук -
ру - гу, стань тро-по-ю жиз-нен-ной мо - ей, сча-стьем о - се - ни мо-ю до -
ро - - - гу.

Радуга - семь ласковых огней,
Что бегут, бегут по полукругу,
Стань тропею жизненной моей, !
Счастьем осени мою дорогу! ! 2 р

Словно струны - семицветье дуг,
Струны сердца, чувствами богаты.
Не дорога - разноцветный луг, !
Где росинки в тысячу каратов! ! 2 р

И, как эскалатор, - высота:
Плавно выше, выше нот цветенье.
Ах, тот дождь! Он лился неспроста. !
Было то небес благословенье. ! 2 р

Преломленье в капельках воды
Солнечных лучей - как звуки в гамме!
До, ре, ми - и расцвели сады,
Соль и ля - сложилось оригами.

С миникапель, пыли дождевой
Вырастают линии лекала.
Я взмахнул ей весело рукой,
И дугою радуга предстала!

Си и до - взлетаю на дугу
И руками крылья обнимаю.
Радугу я в сердце сберегу, !
Подарю её родному краю! ! 2 р

Радуга - семь ласковых огней,
Что бегут, бегут по полукругу,
Стань тропею жизненной моей, !
Счастьем осени мою дорогу! ! 2 р

Снежный романс

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Con grazia *mf*

Voice

9 Зим-ний снеж-ный ро - манс нас сно-ва зак - ру - жит вваль-се

19 Я приг-ла - си-ла Вас, врит-ме бе - ло-го тан - ца. Об-лач-ный шлейф зи-
мы, лег-ки - е хло - пья сне-га. *f* Сно-ва тан - цу - ем мы -

29 *mf* Всед - - це лю - бовь и не - га!

Зимний снежный романс
Нас снова закружит в вальсе
Я пригласила Вас,
В ритме белого танца.

Облачный шлейф зимы,
Лёгкие хлопья снега.
Снова танцуем мы - !
В сердце любовь и нега! ! 2 p

Палуба корабля...
Мы в Атлантиде дикой!
Где-то моя земля,
Берег её одноликий.

Бездна холодных вод
Тихой моей печалью.
Снежный небесный свод. !
Волны нас укачали! ! 2 p

Буря летит, летит,
Но и корабль - как птица!
Чувств наших малахит
Зыбью морей искрится!

Вижу маяк вдали
Точкой в конце ромansa.
Тихо плывут корабли !
В ритме белого вальса. ! 2 p

Украина

Слова А.Бурбело

Музыка С.Брайляна

Imperioso *mf*

Voice

6 Где рос-сыпь сол-неч-но - го све-та, свой пер-ла -

12 му-тровый ве - нок о - де-ло на ро-маш - ку *f* ле - то,

18 за - брыз-гав зе - лень-ю пе - сок. По - до-лья,

24 Ро-ди-ны прос - то-ры! Тро-пин-ка при-ве-ла кре - ке,

31 *mp* ре-ка спе - шит нав-стре-чу мо-рю, и вид-но го - ры вда-ле-
ке.

Где россыпь солнечного света,
Свой перламутровый венок
Одело на ромашку лето,
Забрызгав зеленью песок.

Подолья, Родины просторы! !
Тропинка привела к реке, ! 2 р
Река спешит навстречу морю, !
И видно горы вдалеке. !

Любимый край, где синь морская,
Зелёная кудрявость гор,
И поле без конца и края,
Цветов пестреющий узор -

Всё сердцу дорого и мило, !
Всё светом озаряет мир. ! 2 р
Ведь Украины нет красивой - !
Она прекрасный наш кумир! !

Где россыпь солнечного света,
Свой перламутровый венок
Одело на ромашку лето,
Забрызгав зеленью песок.

Подолья, Родины просторы! !
Тропинка привела к реке, ! 2 р
Река спешит навстречу морю, !
И видно горы вдалеке. !

Фото О. Гордієвича

**Учасники вечора пам'яті юної письменниці
Олександри Бурбело в місті Літин
Вінницької області**

Зміст

Передмова	3
Відгук на збірку Олександри Бурбело «Свої пісні дарую всім на радість»	5
Диск до книги Олександри Бурбело «Свої пісні дарую всім на радість»	6
Стежинка	9
Небо України	10
Я лиш струна на арфі України	11
Молитва за Україну	12
Серебряная роза	13
Перший сніг	14
Зимова Україна	15
Мрії Новоріччя (Місто блакитної мрії в Новоріччя)	16
Різдво	17
Гіацинти цвітуть (Гіацинт Вінниці)	18
Колдовская сирень	19
Вишневе свято	20
Вінницький музичний водограй	21
Хризантеми (На павутинці бабиного літа)	22
Україно-Матінко	23
Хризантемы (Любови серебряные сети)	24
Вдома, в Україні	27
Берізка в платті із парчі	28
Говерла	29
Сказка осени	30
Берёзонька	31
Вещий сурок	32
Заветная тропинка	33
Каравелла («Путешествий каравелла»)	34
Маяк	35
Неожиданное счастье	36
Осенние мотивы	37
Позднеосенний лес («Тайна осеннего леса»)	38
Радуга	39
Снежный романс	40
Украина	41

Олександра Бурбело

Свої пісні дарую всім на радість

Музика Ігоря Шуберта та Сергія Брайляна

Технічний редактор:

Комп'ютерна верстка: Т. І. Будюк

Бурбело Олександра Сергіївна (01.01.1998, м.Вінниця) – поетеса, прозаїк. Член НСПУ (2015). Лауреат численних Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів – Національного конкурсу «Я козацького роду» (Київ, 2011), Всеросійських поетичних Інтернет-Конкурсів «Волшебное пёрышко» (Єкатеринбург, 2011, 2012), ім. М. С. Гумільова (Санкт-Петербург, 2012), Всеукраїнського конкурсу «Податки очима дітей» (Київ, 2012), Спеціальна відзнака «Козацька балачка рекомендує» (Київ, 2013) та ін.

Автор книг: «Первоцвіт» (Вінниця, 2011), «Бельє паруса» (Новоросійськ, 2012), «Первоцвіт» (видання друге, змінене і доповнене; Вінниця, 2012), «Зимова Україна» (Вінниця, 2013), «Я лиш струна на арфі України» (Київ, 2013), «Золота росинка» (Вінниця, 2014), «Перемога під Синіми Водами» (Вінниця, 2015), «Гармония» (Вінниця, 2016), «Рідній Україні» Вибране. Проза. (Вінниця, 2017). Її творчість пронизана патріотичними почуттями, радістю, любов'ю до рідної землі.

В грудні 2016 року оголошено про заснування щорічної літературно-мистецької премії журналу «Вінницький край» імені Олександри Бурбело – «Струна на арфі України» і щорічного конкурсу на кращу поетичну і прозову публікацію для творчої молоді шкіл Вінниччини віком до 16 років.

Програмою української літератури 5-9 класів з 01.09.2017 року передбачено твори Олександри Бурбело вивчати на уроках української літератури в навчальних закладах України.

05.09.2013 року юна письменниця відійшла у вічність внаслідок тяжкої хвороби. 02.07.2015 року Олександрю Бурбело посмертно прийняли в члени Національної спілки письменників України.